„ТЕАТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА“

Вип. 18 Р. 1922.

Сатана в бочці

СЦЕНІЧНИЙ ЖАРТ НА 1 ДІЮ.

Додаток до 9. ч. „Театрального Мистецтва“.

ЛЬВІВ КИЇВ 1922

ВИДАВНИЦТВО „РУСАЛКА“.

СЕЛЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Видавництва „РУСАЛКА“.

ВИПУСТИЛА СЛІДУЮЧІ КНИЖКИ:

1.	С. Калинець: З під рідної стріхи, вірші	240 Мп.
2.	Тогож автора: Торбина сміху, жарти й дотепи	160 „
3.	Гр. Марусин: Народній флірт, товариська забава	160 „
4.	С. Калинець: Леґенди про Ісуса Христа	180 „
5.	Йогож: По другім світі, поема в 3 част. (Пекло, Чистилище, Рай)	700 „
6.	Йогож: Було та мохом поросло, народні оповідання	360 „
7.	Йогож: Про пасіку і пчоли, .	400 „
8.	В. Мартиневич: По коляді жарт на 1 дію	150 „
9.	Гр. Марусин: Пан писар, комедія на 3 дії	360 „
10.	Сватання в нецьках, жарт на 1 д.	160 „
	„Господарськ. Калéндар“ на 1923	1500 „

Діточа Бібліотека.

1.	Клим Поліщук: Золоті зернятка	200 Мп.
2.	В. Полянський: Дядько Тарас	200 „

Сатана в бочці

СЦЕНІЧНИЙ ЖАРТ НА 1 ДІЮ.

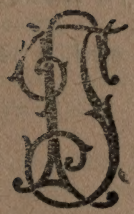

ЛЬВІВ 1922.
ВИДАВНИЦТВО „РУСАЛКА".

З ДРУКАРНІ СТАВРОПИГІЙСЬКОГО ІНСТИТУТУ
під управою Ю. Сидорака.

ОСОБИ:

Хома, селянин.
Феська, його жінка.
Василь, мірошник.
Медовий, кум Хоми.

Діється на селі, в хаті Хоми.

Нове видання, передруковане з примірника, виданого М. Білоусом в Коломиї 1899 р.

ЯВА 1.

Феська вносить миску зі сметаною, а другу з рибою, ставляє на стіл, а вернувшись, вносить фляшку й чарку, ставить теж на стіл.

Феська. Вже здається зовсім упоралась. А що то я мала клопоту.

Спів 1.

У середу вродилася,
Тож мені і горе,
Полюбила Василечка,
Нещаслива доле.
І хліб пекти,
По телята йти
Колиб мені Господи
Василя знайти!

2 рази.

І що за нечиста сила, вже пів каганця смальцю вигоріло, а його ще нема. Казав: тільки підною твого чоловіка, так зараз прийду. А тут тимчасом і досі його нема. (*Чути стукіт*). А це певно він. (*Підходить до дверей*). А хто там?

ЯВА II.

Василь (*за дверми стукає*).

Спів 2.

Василь. Се я, кумо, відчини!
Феська. А хто іде?

Василь. Кум до куми.
Феська. А що несе?
Василь. Куль соломи.
Феська. А в тім кулі?
Василь. Черевички кумі (*входить*).
Кумці, голубці, коханці моїй.

Ой кум до куми, до куми
Борзенько ішов—він ішов..
Кума, кума, кумасенька ти моя
Червоная ягідка ти моя } 2 р.
Ой їси кумо ягідки, ягідки,
А вони усі солодкі, — солодкі
Кума — кума і т. д,

(*Віддає черевики, які з куля виймає*).

На кумо, зноси здорова.

Феська. Спасибі, куме, я вас ждала, тай жданки поїла.

Василь. Не мож було скорше відірватися, але скажи мені, Бога ради, який я тобі кум? Відколи вийшла ти заміж, все кум та кум, а який, то я сам і не второпаю.

Феська. Та ти буцім і не знаєш?

Василь. Та далебі що ні. Аж у тебе не хрестив.

Феська. Та ні.

Василь. Тай ти зі мною нікого до хресту не тримала?

Феська. Та ні.

Василь. Та який же я тобі кум?

Феська. Ось сядьте за стіл, та вип'єм і завусим гарненько, ось ті карасики, що ви мені вчера батраком прислали. Я їх гарненько олієм присмажила, повинні бути дуже смашні. (*Сідають обоє за стіл*).

Феська. Садом, садом, кумасенько,
А я за тобою,
Посідаєм, поговорим,
Кумасю з собою.
Василь. Ой біда, тай біда
Я не знав, що ти кума. } 2 р.
Феська. Ой, ой лихо, що за глум
Я не знала, що ти кум } 2 р.

(*Другий раз обоє разом*).

Василь. Вгадай, вгадай, кумасенько,
Що ти обіцяла,
Коло тої керниченьки,
Десь водицю брала,
Ой біда, тай біда,
Я не знав, що ти кума.
Феська. Ой, ой лихо, що за глум,
Я не знала, що ти кум.
Феська і Василь.

Кажуть попи, кажуть дяки,
Кажуть добрі люде,
Як кум куму не полюбять,
Гріх великий буде.
Василь. Ой біда, тай біда,
Я не знав, що ти кума.
Феська. Ой, ой лихо, що за глум,
Я забула, що ти кум.
Феська. Так ви не знаєте, який ви кум?
Василь. Ось воно що. Бач, де раки зимують.
Феська. Ну, сідайте, та випʼєм гарненько (*наливає горілки*).
Василь. А собі ж?
Феська. Перше ви випийте, а потому я. (*Подав йому, він пʼє, відтак дав чарку Фесці, вона наливає і держучи в руці, співає*).

Спів 4.

Ой будьте здорові,
В кого чорні брови,
В кого чорний вусок,
Тому рибки кусок,
В кого рижа борода,
Тому юшки шкода — (*п'є*).

А я забула спитати вас, що ви зробили з моїм чоловіком?

Василь. А що, напоїв до п'яна, тай тільки.

Феська. Бач його! Покажись но тільки ти до дому.

Василь. Діло було ось як: приїхав я до млина, добре, засипав я йому мішок пшениці, гаразд, а сам міркую, як би від нього тягу дати і до тебе, кумцю, примандруваги. Так ні, мій кум таки шнурить за мною, так я кажу: куме! ходім до коршми, та вип'ем четвертину, або й другу. Кум мій не від того. Прийшли, випили по одній, по другій, а далі вже годі, бач побереться, аж тут чорт приніс свата Медового. Кум мій, як розохотився, давай восьмуху, опісля другу, а грошей нема. Тай каже до шинкаря: возьми пшеницю. Шинкар йому і повірив, та кум зі сватом підхмелився, що ледви доволікся до млина, а там хропе, аж вітрак ходором ходить.

Феська. Бач його, покажи тільки очи до хати, то я тобі їх живцем видру. Значить, він пропив мішок муки?

Василь. Не муки, не мука, шинкар не хтів ждати, аж змелеться, так взяв пшеницю.

Феська. На то йому розуму стало? Прийди но ти лише, то я тобі обірву твої патли.

Василь. Не варто, кумцю, не турбуйся, що муки нема, я мірошник, мука будо. (*Співає*).

Спів 5.

Скажи слово, моя Феська,
Ти будеш з мукою,
Тільки люби, як любила } 2 рази.
І кохайсь зі мною. }
Ти їстимеш гречаники,
Білі паланиці,
Сім засіків гречки маю, } 2 р.
А вісім пшениці. }
Коли хочеш, дам пшона,
Чи крупів гречаних,
Печи, вари і їж смашно } 2 р.
З мисок поливаних. }
Скажи тільки одно слово,
Все у тебе буде,
Тільки люби, як любила,
Нехай судять люде.

Феська. Ти мене кривдиш Василю, яж тебе ще дівчиною любила, та видно вже така Божа воля, що не прийшлось тобі мною орудувати. Але чи мало чого на світі бував. (*Співає*).

Спів 6.

І учора горох,
І сьогодні горох,
Прийди, прийди серденятко } 2 р.
Поговорим у двох. }
І учора паланиці
І сьогодні паланиці,
Прийди, прийди серденятко } 2 р.
Дай на себе подивитись. }

І учора пастернак,
І сьогодні пастернак

Прийди, прийди серденятко
Поцілуємся в смак } 2 р. (*цілуються*)
учора кисіль,
І сьогодні кисіль,
Ой якжеж я тепер рада
Біля мене Василь. } 2 р.

Василь. Не тиб те казала, не яб те слухав. (*Співає*).

Спів 7.

Хома пявий у млині,
Хропе мов убитий,
А я тебе поцілую (*цілує*)
Мов несамовитий.
Гоп кумо, не журись,
Сюди-туди обернись,
Ось тутечки скоком-боком,
Перед моїм чорнявим оком.

Доки Хома у млині
Нахропеся хропака,
Ми з тобою кума-люба,
Витинаймо гопака.
Гоп кумо...

Нехай Хомі у млині
З рогами присниться,
Ми з тобою кумцю-любцю,
Будем веселиться.
Гоп кумо...

ЯВА 3.

Хома (*за дверми*). Трррр!.. Анатемська мі-ра! Трррр!..

Феська. Ах мені лихо! Та це мій чоловік вернувся, треба скоріш страву поховати.

Василь. Та страву ві, але сховай мене куди небудь, бо він готов з похмілля мене почаструвати.

Феська. А вам чого боятися, до куми прийшли тай тільки...

Василь. А він хиба повірить?

Хома (*за дверми*). Ну, дівольська шкапо, дорогою на силу везла, а тут в коморі вибрикує.

Василь. Куда би тут сховатись?

Хома. Жінко, Феську! відчини!

Василь. Чекай, не відчиняй, а сховай мене перше.

Феська (*до Хоми*). Зараз, зараз! (*До Василя*). Лізьте скоріш під піч.

Василь. А там у вас часом мишей нема?

Феська. Та нема, нема! (*Василь лізе під піч*).

Хома (*за дверми*). Агов! Феську! Відчини чуєш?

Феська. Зараз, зараз! Не горлай так, не горлай! (*виходить*).

Василь (*вилазить з під печи*). А нехай йому всячина, щоб я лежав зігнувшись, як рацик. (*Зобачивши бочку*). Ага, ось тут буде добре (*лізе в бочку*).

ЯВА 4.

Хома (*входить пяний і несе міх муки*).

Хома. Бач, у мене не тільки руки та очі, а то—й язик від холоду одубів, а вона ще не відчиняє, та не відчиняє.

Феська. Не відчиняє, не відчиняє, отже бач, що відчинила, а ти намолов?

Хома. Отже не бачиш, що намолов?

Феська. Стільки? а другий де мішок?

Хома. Другий, другий у млині зістався — бач дуже завізно.

Феська. Та чому до дому не привіз, коли завізно.

Хома. Та тому до дому не привіз, що завізно.

Феська. Неправда, неправда, ти пяпице. Ти певно пропив?

Хома. Пропив, а ти по чім знаєш, що я пропив?

Феська (гостро). Чи я з тобою буду тут довго мотовзатись. Іди і, щоб мені зараз мішок дома був, а ні, то я тобі всі патли обірву!

Хома. Та чекай бо, що на тебе напало? Все скуптиш, тай скуптиш.

Феська А з Медовим хто пропив мішок пшениці? Га? Щ ?

Хома. З Медовим, а ти по чім знаєш, що я з Медовим пропив! Гляди — може ти відьма?

Феська (*з криком*). Що? Відьма? Відьма? (*б'є його по потилиці*).

Хома. Ні, ні! Ти не відьма, ти моя, жінка Феська, тільки відчепися, бо колиб ти справді відьмою була, тоб знала напевно, що я з Медовим пропив пшеницю не нашу, а його; а наша пшениця в у млині, як хочеш, то й кума завтра спитай.

Феська. Чи у млині, чи не у млині, а щоб зараз була дома! Чуєш?

Хома (*про себе*). Обдуру її, наберу в коморі пшениці, тай скачу, щом з млина привіз.

Феська. Що там так бурмочеш? Давай сюда зараз пшеницю, а ні то я тобі усе волосє обірву (*тягне його за чуприну*).

Спів 8.

Хома. Скуби, скуби, моя мила,
Та не бий по лиці.

Феська. Не пропивай, вражий сину
У шинку пшениці! } 2 р.

Хома. Будеж, буде, моя мила,
Буде, схаменися!
Годі Феську, годі жінко,
Годі, не скубися! } 2 р.

Феська. Оцеж тобі, вражий сину,
Щоб ти не забував,
Щоб до дому віз пшеницю,
В шинку не пропивав! } 2 р.

Хома. Та який тобі гаспид набрехав, що я пропив пшеницю? Наша пшениця є у млині, їй-же Богу у млині, я зараз піду і привезу.

Феська. Та зараз мені! Зараз!

Хома. Зараз же, зараз! І що це на тебе напало, що скупишся тай скупишся! Найди лиш мішок!

Феська. Та-ж ти пшеницю взяв в мішку, так в мішку і привезеш.

Хома. Та може вже кум перемолов, то вже там не без перемолоку.

Феська. Що ти мурмочеш? Чому не ідеш?

Хома. Чому не йдеш! Найди лиш мішок.

Феська. Найдеш і сам, коли тобі треба.

Хома. Ну, то я й сам, він здається під полом.

Феська (*про себе*). Ах, мій Боже! А там кум! (*Голосно*). Хто під полом?

Хома. Хто під полом? Мішок під полом. Вач, як нічого не знав, таж я його вчера предінь там поклав (*йде до печі*).

Феська. Геть, геть мені пішов. Там нема ніякого мішка. А коли тобі так забаглося мішка, то полізь на горище, то там найдеш.

Хома. Вже коли мені лізти на те прокляте горище, та ще й по ночі, то я ліпше ось цей сморжию (*Бере мішок з мукою*). Але куди би його сморжити? (*Побачивши бочку*). Ага, ось до цеї бочки буде найліпше (*сипле до бочки, Василь вискакує, Хома паде*). Ай ґвалт! Ратуйте, хто в Бога віруе! Ратуйте! Чорт! Чорт! Дух святий при нас! (*Василь втікає*).

Феська (*про себе*). Ах лишенько, як сусіди дізнаються (*голосно*). Перестань, чого ти кричиш?

Хома. Чорте, голубочку, змилуйся, не бери мене, возьми собі мою жінку.

Феська. Та що з тобою сталось? Де тут у чорта чорт, чи тобі з просоня що показалось? Це ж я твоя жінка, Феська.

Хома. Справді Феська?

Феська. Та подивися, де той у чорта чорт?

Хома. Справді нема? А деж він подівся? (*показуе бочку*) А подивися но сюди!

Феська. А тож дивись, що нема.

Хома (*встає, дивиться*). Такей правда. Допадався чортів чорт, так втік, а вже сусіб ми справили йому бенкет!

ЯВА 5.

Медовий (*за дверми*). Піймав, піймав! Піймав ворога, не вирвешся з моїх рук!

Хома (*паде на землю*). А ній, ґвалт! Ратуйте!

Медовий (*за дверми*). Чого ти кричиш свате! Не бійся, за своє добро, воріг з наших руках!

Хома. Пусти його свате, пусти, то не воріг, а чорт.

Медовий. Я такий, що і з чортом справлюся. Не вирвешся з моїх рук. Перехрести мерщій вікна!

Феська. Перехрестила, перехрестила!

Медовий. Перехрести і двері. *(Василь тручає Медового в хату, цей паде на землю біля Хоми).*

ЯВА 6.

Медовий. Ай, ай, ай!

Хома (*собі*). Ай, ай, ай!

Медовий. Не успів дверей перехрестити, а — здорова котюга, як гепне мене в шию, неначе каменюкою.

Феська. А деж ви його і як піймали?

Медовий. Діло було ось яке: ми зі сватом оба в одній норі такой добре підгулили...

Хома (*затикає йому рота, тихо*). Мовчи, не кажи, будь ласка, нічо про пшеницю, що ми пропили, а то мені жінка до решти чуприну обірве.

Медовий. І тільки що доходжу до вашого перелазу (*встають*), а тут шусь на мене, я його за барки, він давай штовхатись, я не пускаю. Ой не вирветься з моїх рук. А він мене, як гепне в лице, то аж мені свічки в очах показались.

Хома. Чорт, кажу вам, що чорт!

Медовий. Тай здорова, проклята лучина.

ЯВА 7.

Василь (*входить, обсипаний мукою*). Добрий вечір, добрі люде. Про що тут так розбалакались.

Феська. От видко, що кум з млина, весь обсипаний мукою!

Василь. Не можна кумо, щоби не засмаруватися, коли коло чого бач ходимо...

Хома. Та тут у нас, куме, була штуценція.

Василь. А що?

Хома. Та не дуже, „а що“? У нас був чорт!

Василь. Ов-ва!

Хома. Тай не дуже „ов-ва“! В бочку заліз.

Василь. Так шож?

Хома. Та не дуже „так шож“?, вискочила сатанюга, та перелякала нас на смерть, не так мене, як мою жінку.

Василь. А може то і не чорт?

Хома. Та вжеж чорт, чи не чорт, а люде не такі; обличем, не вам кажучи, до вас подібний, та тільки що з хвостом і з рогами.

Василь. Це мені дивно, чого би тому чортови, тут до вас заходати? Хиба часом, чи не до Феськи, бо, не в лихий час сказавши, вона така, що її й сам чорт вам позавидує.

Хома. А може? Жінко! Чуеш, що кум каже?

Феська. От що видумали, стану я з чортами знатись, чи то мало людей на світі.

Хома. Та воно правда. Тепер так на світі бувае, коли жінка дуже мудра, та хороша, то прощавай уже все і дома і на полі. А моя така, що й з самими чортами знається.

Спів 9.

Хома. Коли жінка не домаха,
Тай не вередлива,
Нема крику, тихо в хаті
Тай ціла чуприна, } 2 р.

(*до Василя*) Зарікаю тебе куме
З другою женитись,
Та не будеш з сатаною
Так, як я, тут битись. } 2 р.

Василь. От так дурням достається
Нечиста їх мати,

Лучше вік свій збурлакую
Щоб лиха не знати. } 2 р.

Феська. Колиж я вам, добродії,
В чім не догодила,
То ви мені вибачайте,
Що я согрішила. } 2 р.

Василь. Моє діло мірошника,
Покрутив — тай нове,
Прощай куме, прощай кумо
Прощайте панове.

(*Кланяється до всіх і виходить*).

Всі. Наш мірошник підкрутив,
А ми докрутили,
Тепер просим вас, панове,
Щоб нас не судили!

(*Кланяються*).

ЗАВІСА.

Ноти до співів у п'єсі „Сатана в бочці“ — можна дістати по ціні 1000 Мп. у видавництві Гр. Ганулика. Львів, Куркова 10.

„Театральне Мистецтво“

журнал театру і сцени.

Перший річник містить статті теоретичного і практичного змісту; оповідання з театрального життя; дописи про театральний рух в Галичині; Волині; Чехословаччині; Америці; різні практичні поради для аматорських театрів; спис дозволених до вистави п'ес; портрети звісних артистів; ілюстрації різних театральних гуртків і т. и.

Перший річник має 10 аркушів друку великої вісімки, сатинований папір.

Як додаток до „Т. Мистецтва“ (І. річник) вийшли окремими книжечками слід. п'єси:

1) А. П. Чехів; „Медвідь“, комедія, 1 дія.

2) М. Старицький: „Ніч під Івана Купала“; сцен. карт. 1 дія.

3) Ф. Гриневич: Сатирично-гумористичні монольоги.

4) В. Білібін: „Дракони“, жарт на 1 дію.

5) Гоголь-Степняк: „У різдвяну ніч“, або „Кохання в мішках“, 1 дія.

6) Ф. Дудко: „Гріх“, 1 дія.

7) В. Самійленко: „У Гайхан Бея“, сатира на 2 дії.

8) „Сатана в бочці“ або „Кум Мірошник“, 1 дія.

Перший річник „Театрального Мистецтва“ брошурований, враз з усіми 8-ми додатками коштує 3000 Мп. З почтою 3200 Мп.

Журнал без додатків, брошур. коштує 1600 Мп. (з почтою 1800 Мп.)

Вище вичислені п'єси (8 книжок) окремо, без журналу, коштують 1600 Мп.

Ціни можуть бути змінені, тому застерігаємо собі побрати надвижку за післяплатою.

Адреса: Гр. Гануляк, Львів, Куркова 10.

Театральна Бібліотека „РУСАЛКА".

випустила досі слідуючі театральні пєси:

1) Гр. Марусин: „Хоч раз його правда", штука на 1 дію, другий наклад, дієвих осіб 5. 24 стор. . . . . 200 М.
2) Д. К.: „Неповелося", фарса на 1 дію зі співами і танцями; дієвих осіб 2. 16 стор. 160 „
3) Ле-ле: „Перший голова Ревкому", фарса на 1 дію зі співами, дієвих осіб 7. 20 стор. . . . . 160 „
4) Ле-ле: „Після равту", фарса на 1 дію зі співами. Дієвих осіб 6. 24 стор. . . 160 „
5) О. Бабій: „Воєнна любов", жарт на 1 дію зі співами: дієвих осіб 5. 16 ст. (друге вид.) 210 „
6) І. Сурґучев: „Осінні скрипки", драма на 5 дій, переклад И. Стадвика . . 500 „
7) Миколи Айдарів: І. „Фіцлі-Пуцлі", жарт сценічн. на 1 дію; П. Побрехенька про 3 ловців, 20 стор. . . . . 160 „
8) А. гр. Фредко: „Які хорі, — такі доктори", комедія на 1 дію в перекладі И. Стадника, 2 і пів арк. друку . . 360 „
9) Леонід Андреєв: „Життя Людини" („Жизнь Человѣка"), драма в перекладі Федора Дудка, 8 арк. друку . 600 „
10) Й. Стадник: „Він не заздрісний", жарт. на 1 дію, 2 арк. друку . . . 300 „
11) А. П. Чехов: „Медвідь", штука на 1 дію . 240 „
12) М. Старицький-М. Степняк: „Ніч під Івана Купала", 1 дія . . . . 160 „
13) Ф. Гриневич: „Сатирично-гумористичні монольоґи" для тцени, ч. І. 250 „
14) В. В. Білібін: „Дракони", жарт на 1 дію . 160 „
15) М. Степняк: „Ніч пів Різдво", сцан. карт. 240 „
16) Ф. Дудко: „Гріх", драм. карт. . . . . 160 „
17) В. Самійленко: „У Гайхан Бея", ... 300 „
18) „Сатана в бочці" . . . . . 240 „

Літературна Бібліотека „Русалки".

ДОСІ ВИЙШЛИ СЛІДУЮЧІ ВИПУСКИ:

1. О. Бабій: Ненависть і любов. Поезії. . 210 Мк.
2. К. Поліщук: Скарби віків. Леґенди. . . 480 „
3. К. Поліщук: „Воєнко". (Із зап. книжки) 300 „
4. Г. Орлівна: Шляхом чуття. Новелі. . 360 „
5. О. Бабій: Шукаю людини. Нариси. . . 240 „
6. Лімничанка: Хуртовина. Поезії. . . . 360 „
7. В. Софронів: Під сміх війни. Нариси. . 250 „
8. К. Поліщук: Роспята душа. . . . . 300 „
9. „ Веселе в сумному. Сатири. 400 „
10. „ Жменя землі. Гал. леґенда. 360 „
11. В. Островський: Хома Дубило. Істор. оповідання з життя Холмщини. . . 160 „
12. Т. Горобець: Квіти і бодяче. . . . . 700 „
13. Г. Орлівна: Перед брамою. Новелі. . . 360 „
14. К. Поліщук: Отаман Зелений. Сучасний роман, брош. 2000 Мп., опр. . . . . 3000 „
15. А. Павлюк: Незнайома. Уривки із зап. 250 „
16. Ф. Дудко: Краса життя. Оповідання 300 „
17. В. Островський: Вівці і пастирі. Опов. 400 „
18. Ю. Бабій: Гнів. Новелі. . . . . 1600 „

„Русалка", літ. альманах . . . . 700 „

АДРЕС: Видавництво „РУСАЛКА"

ЛЬВІВ, вул. Куркова ч. 10.

З Друкарні Ставропиґійського Інституту під упр. Ю. Сидорака.